

La del divendres passat va ser la millor actuació de Santi al trinquet de Vila-real des que és professional. FUNDACIÓ

Santi i Nacho s'emporten els majors elogis a Vila-real

Els mitgers van ser els més destacats en la jornada de semifinals

VALENCIA | J. CAMO

@ jampilota

■ Deu dels millors pilotaris participaren en la jornada de les semifinals del Trofeu Villarreal i tots signaren una gran actuació. Per una-nimitat dels presents en el trinquet, els més destacats van ser Santi i Nacho, que el pròxim divendres mesuraran les seues forces en la final.

El de Finestrat assegura que la del divendres va ser la seua millor actuació a Vila-real. I amb ella s'ha tret una espirina. «No és dels trinquets on més jugue i les poques vegades que he anat no he tingut bones actuacions. Ara he trencat esta dinàmica negativa i espere que dure».

Nacho, per la seua banda, és dels mitgers millor valorats en el recinte de la Plana. «Les places on més toreges són les que millor se't donen. Mezquita sempre m'ha atorgat confiança i partides importants, que jo intente aprofitar per a demostrar que puc estar en primera fila. El Trofeu Villarreal CF ens motiva tots pel seu prestigi i per la dotació econòmica. Personalment és una oportunitat de demostrar que puc donar batalla», explica.

Nacho jugant de volea. FP

Per a Santi, este torneig no solament li està permetent rescabalar-se davant una part de l'afició. També ha suposat el retrobament amb un dels companys amb el qual es troba més còmode: «Feia quasi dos anys que no em posaven amb Puchol II i continuem sabent quina és la de cadascun i com ajudar-nos. En acabar la semifinal ho parlarem en el vestuari, perquè als dos en va sorprendre que estiguérem tan bé acooblats després de tant temps», diu. El vincle entre els dos ve de llarg.

INACHO I

PILOTARI DE BENIPARRELL

«M'ha costat que es confiés en mi, però la situació està sent diferent des de fa un any. Ara em sent més valorat. Este trofeu és una oportunitat de demostrar que puc donar batalla»

«El important es que vam guanyar a una parella tan forta como Soro i Javi III»

ISANTI I

PILOTARI DE FINESTRAT

«Feia quasi dos anys que no jugava amb Puchol II i ens va sorprendre estar tan bé acooblats després de tant temps. Ell sempre juga ben jugat i això implica que jo la tinc bona per a carregar»

«El de Vila-real no és dels trinquets on més jugue i les vegades que he anat no he tingut bones actuacions. Ara he trencat esta dinàmica i espere que dure»

LA PISSARRA

- DIUMENGE 13 DE MAIG. ● 11:30
- T. DE LA POBLA DE VALLBONA
- Soro III i Félix
- Pere Roc II i Javi
- DIUMENGE 13 DE MAIG. ● 18:30
- TRINQUET DE BELLEGUARD
- Molto i Néstor
- Guadi i Tonet IV
- DILLUNS 14 DE MAIG. ● 18:30
- TRINQUET DE XERACO
- Pablo i Josep
- Moncho i Ganari
- DIMARTS 15 DE MAIG. ● 18:30
- TRINQUET DE PILES
- Sergio i Britsa
- Guadi, Seve i Miravalles

«Es va crear quan Puchol II comentava a créixer com professional. Tènim una molt bona relació. A més ajuda l'estil de cadascun. Ell sempre juga ben jugat i això implica que jo la tinc bona per a carregar. I un rest també nota quan el de davant espena, perquè probablement la pilota no li tornarà tan complicada», assenyala Santi.

En el cas de Nacho, el Trofeu Villarreal CF està fent que es mantinga en l'aparador on estan els més importants. «Durant anys m'ha

costat que es confiés en mi. Fas bones actuacions, però després d'un temps deixes d'aparèixer en els millors cartells. Jo sempre he entrenat, treballat i barallat perquè es reconega el meu nom en la pilota, però és des de fa un any quan la situació està sent diferent. Ara em sent més valorat i crec que estic responnent a esta confiança», comenta.

Tor i el vent favorable, el de Beniparrell no abaixa la guàrdia. Ni tan sols després d'una fenomenal actuació com la del divendres. Ell s'exgeix més. «Vaig quedar molt content perquè vaig jugar molt a pilota, però crec que en algun moment podria haver fet un poc més». A més comparteix els mèrits de la victòria. «El més important és que vam guanyar a una parella tan forta com la de Soro III i Javi com tocava, sent contundents els tres en les nostres accions», afegeix.

Alhora de valorar la final, els dos pilotaris empren la mateixa paraula: 'durà'. «Tant o més que la semifinal, però diferent per les característiques de cada jugador. Per a guanyar a Puchol II i Santi haurem d'estar, mínim, al nivell que oferim contra Soro III i Javi», assenyala Nacho.

Santi es desà en elogis quan parla dels rivals. Marc, Nacho i Tomás II. Creu que este és un dels trios de més entitat que es poden anunciar al trinquet de Vila-real. «Però guanyar a Pere Roc II, Jesús i Carlos ens ha donat molta confiança. Són els campions de la Lliga i fins a este trofeu estaven invicess», condou.

LA PARTIDA DE LA MARE DE DÉU

VADE BO

Alberto Soldado

El carrer d'Orba espera la partida de la Festa de la Mare de Déu. Allí es concentren els vells aficionats i jugadors de la comarca, la mateixa que el pare de Rovellet va qualificar com

«mare de la pilota». Han arribat dos formacions amb lo millor del joc a Llargues, el joc del Xiquet de Llanera, Pavia de Vihallonga, de Patilla d'Alaquàs, de Mariano de Sant Vicent o del Carabinero de Calp, del Blanquet i del Ripò. El joc de Tónico i del Pato.

El joc que ha portat a valencians a les cimes andines de Colòmbia per a plorar d'alegria amb les seues victòries aplaudides per milers d'admiradors... És la partida de la Festa de la Mare de Déu. I Martínez, que encapçala l'equip d'Orba, amb Sacha, Conillet, Jordi i Joan llança la pilota tan alta, tan prop del cel que algú pensa si ho fa perquè disfruten les ànimes de les grans figures, que no es perden, no poden perdre's, la partida més gran de l'any. Justament en ella es va despedir com a jugador Tónico.

La d'enguany rendix tribut d'homenatge a Nadalet, el de la Vall de Laguard, pare d'Héctor, un dels grans professionals, i un dels grans campions amb la selecció valenciana. I Héctor, emocionat, juga més que mai i resta amb encert la pilota de Martínez. I Sacha, que és pilotari del cap als peus, deixa el segell de la seua grandesa llançant la pilota fora de la parà en impressionats i precisos voltes. No, esta partida no té res a envejar a la que contraven els cronistes del segle XIX, ni a la del desafiament de Cartagena entre els millors bascos i valencians del segle XVIII.

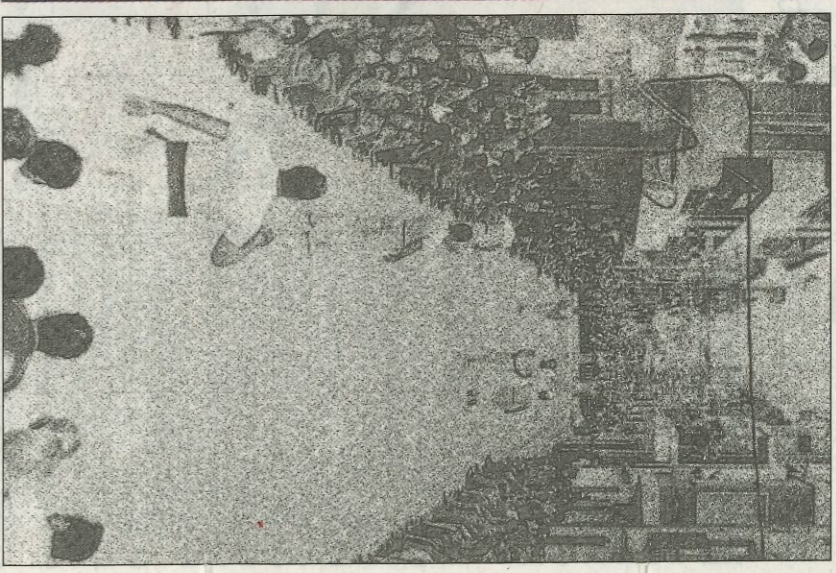
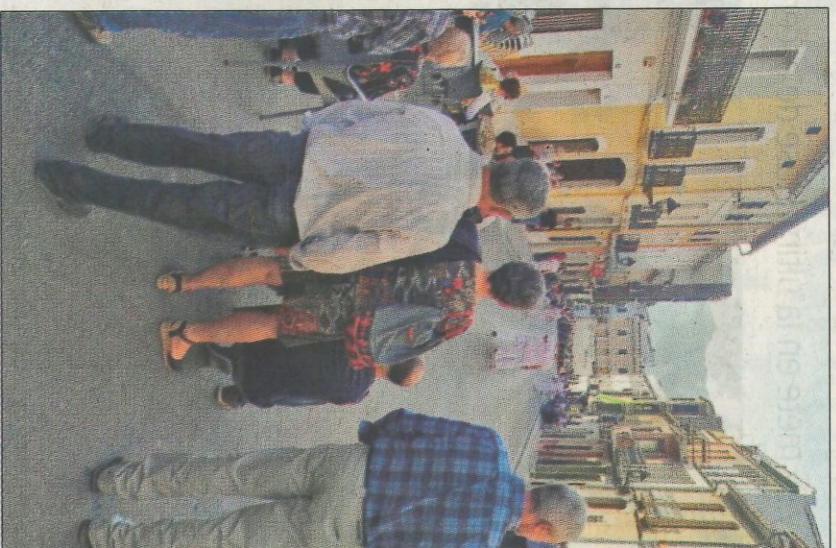
Sacha és un gran One Wall, però ho és tant o més a l'hora de jugar a Llargues. La seua aportació va ser decisiva

perquè els d'Orba venceren els de La Vall, amb Malia, Héctor, Kike, Josep i Aaron, por 10 a 8, amb un final digne de ser lloat per Dante i escupit per les mans de Miguel Angel.

Allí, entre els espectadors, Tónico de Murria i El Pato d'Orba, dos llegendes que van sostenir la modalitat en temps passats recorden aquella partida primera d'El Genovés a Llargues. Va ser en Real de Gandia, a finals dels setanta. Tónico a un costat. El veterà Rovellet, a un altre. I amb Tónin, Paco el Genovés, Llopis, pare i fill. Figures del trinquet i del carrer que van abarrotar voreres i balcones de Real de Gandia i de Castelló de Rugat on es va repetir la partida una setmana després. Per què ja no es juga a Llargues en els millors carrers de l'Horta de Gandia? Allí estava, Marcelino Font, El Pato, amb el seu metre seixanta d'alçada i la seua panxeta esperant que Rovellet li cedira el traure. Tónin va confessar que no s'atrevia a cedir el seu lloc perquè com seria millor traure aquell home baixet i amb panxa? Al quint joc Rovellet, per a cortesia, va cedir el traure per a

La partida d'enguany rendix tribut d'homenatge a Nadalet, el de la Vall de Laguard

Sacha és un gran en One Wall, però ho és tant o més a l'hora de jugar a Llargues

El carrer d'Orba espera la partida de la Mare de Déu. A la dreta, Tónico a Castelló de Rugat. LEVANTE-EMV

Tónico de Murria i Pato d'Orba LEVANTE-EMV

quedar bocabadat amb l'exhibició del d'Orba.

Tónico assentix el record emocionat del Pato i el doctor Salvador Escrivà, prestigiós traumatòleg jubilat, el que més sap de lesions de pilotaris en tota Espanya, somriu i certifica el fet. És el moment en què Tónico recorda la primera exhibició de pilotaris valencians al setembre del 92 a Bèlgica, quan recordava que encara que allò fora amistós, «no és lo mateix tornar a casa amb una victòria que amb una derrota...».

I va guanyar, clar! aquell traure endiabat, amb tota la intenció, buscant els peus dels rivals que va donar el títol als valencians en el Trofeu Cinc Nacions. Tónico tenia 50 anys... Quasi els mateixos que Martínez quan ens va entregar a Colòmbia l'últim Mundial. La partida de La Mare de Déu es va jugar a Llargues. Es feu entre les muntanyes que creua el Giróna, a la cerca de la Mediterrànea, la mar de la llibertat i de la cultura.

biblioteca de cuina de

PRODUCTE

Descobrix, llibre a llibre, els secrets dels grans xefs per a preparar els millors productes.

Més de 375 receptes
Més de 100 fotos
16 LLIBRES

Levante

Las aves de caza

9ª entrega DE MAIG

DISSABTE, 19
Per només 1,95€